

ВІТАЄМО

1 листопада золотий ювілей зустрічає чарівна жінка, Сокиричівський сільський голова

Євгенія Михайлівна МАЦЮК.

Колектив працівників сільської ради щиро вітає ювілярку і зичать міцного здоров'я, щастя,

достатку, Господньої ласки!

Нехай Ваша чарівність, патріотична на- лаштованість здобувають тільки повагу і вдячність у людей. Хай життєва дорога буде радісною, багатомановою на добро, щастя і успіх. Нехай завжди добрі справи винагоро- джуються сторицею, а попереду будуть нові здобутки!

Прийміть від нас у подарунок –
Троянди у ясній росі,
Палкого серця поцілунок
І щедру осінь у її красі.
До Вас хай сила вітру лине
На журавлиному крилі,
Хай у Вас живуть душа дитини
І мудрість матінки-Землі.
Хай Вас завжди у теплій долі
Чекають люблячі серця,
Бажаєм Вам не знати втоми,
Доводити справи до кінця.
А щоб чудове Ваше свято
В душі лишало добрий слід,
Прийміть від нас це побажання,
Й живіть у щасті до ста літ!

29 жовтня відзначає золотий ювілей Олександр Сергійович ПОЛІВОДА.

Божої ласки, миру, щастя, здоров'я від чистих джерел зичимо імениннику в цей радий день.

Тобі, наш рідний, 50.
Із вдячністю ми хочемо вітати
Тебе за мудрість батьківських порад,
За вміння всім завжди допомагати.
Тебе люблять, шанують
За людяність люди,
Нехай же щасливою доленка буде,
Ісус хай любов'ю Тебе зігріє.
Щоб не вмів Ти старіти,
Щоб життя ціло, мов казка,
Від дітей була лиш ласка,
Що найкраще в серці
маємо –
В день святковий Тобі
бажаємо.
З любов'ю – рідні.

Колектив відділу
праці УПСЗН РДА гаря-
че і сердечно вітає

Олександра Сергійовича ПОЛІВОДУ
із золотим ювіле-

єм. Великий досвід, сильний характер і творчий підхід до вирішення поставлених завдань протягом кількох років дозволяють успішно з Вами працювати. Ваше сумлінне ставлення до праці, помножене на високу працездатність, створили Вам репутацію компетентного працівника, а рідкісні особисті якості – чуйність, душевна теплота здобули Вам повагу від керівництва і колективу нашого відділу. У цей чудовий ювілей бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, взаєморозуміння від близьких, теплої сімейно-го вогнища! Нехай удача супроводжує кожен день Вашого життя, душа залишається молодою на довгі-довгі роки! Миру і добра Вам і Вашому дому!

22 жовтня відзначила 80-річний ювілей колишній директор Озерцівської школи

Ганна Іллівна МУЗИЧКО.

З цієї нагоди шановну іменинницю вітає **Ганна Степанівна КУЛАЧЕК** з сім'єю. Зичимо успішних земних щедрих при міцно-

му здоров'ї і Господній ласці.
Хай здоров'я завжди добрим буде,
Хай в родині падаєть усе.
За справи добрі хай шанують люди,
А Бог завжди нехай Вас береже.
Щоб квіти завжди запашилі
Шлях життєвий устеляли
І щоб зозуля навесні
Сто літ щасливих накувала.

22 жовтня шкільний дзвінок покликав випускників, педагогів, учнів та батьків – усіх, чиє життя пов'язане з Ківерцівською міською школою №1, на урочистий ювілей. У районному Будинку культури імені Михайла Ковальова із неприхованою радістю зустрілися колишні однокласники, ветерани освітянської ниви.

В усіх святкові, урочисті лиця, І радісно стурбовані серця, Сьогодні свято – 80 річчя, Матуся-школа наша, відміча. Ведучі урочистого ювілею: випускники Світлана Кулішєвич, Віктор Обдар та вчитель зарубіжної літератури Галина Михайлівна Книш розповіли про історію створення навчального закладу.

Історія школи нерозривно пов'язана з розвитком нашого населеного пункту. Ківерці – місто відносно молоде. Його виникнення сприяло бурхливому будівництву залізничної у 1870-1873 роках. Місто зростало. Виникала потреба у навчанні дітей. На початку 20-х років у приміщенні ремонтної майстерні (де нині дистанція колії) відбувалися заняття з першими школярами. Потім класи знаходилися в приміщенні колишнього залізничного клубу (нині РАЦС) і через дорогу, де була контора млину. Пізніше почала працювати початкова 4-х річна школа. Згодом вона стала семирічною.

Сьогодні на її території розміщені районний відділ освіти та ЦДЮТ.

змаганнях. Добре організована спортивно-масова робота. Діти займаються у різних гуртках, факультативах. Ми намагаємося піднести імідж школи, щоб належно зустріти наступні ювілеї.

Світлана Федорівна висловила щиру подяку спонсорам, випускникам, батькам, які допомагають вирішувати проблеми благоустрою та ремонтів шкільних приміщень.

У залі зібралися випускники різних поколінь, років. Доля розкидала їх по різних кутках країни. Але в цей день їх єднала любов до Ківерцівської школи, що дали їм путівку в життя.

Яворський Орест Петрович – випускник 1951 року – з особливим хвилюванням і трепетом приїжджав з Києва у наше містечко. Він висловив щиру подяку вчителям за те, що передали свої знання. Аттестат зрілості, виданий Ківерцівською середньою школою №1, завжди служив перепусткою до вступу у вищі навчальні заклади.

Орест Петрович назвав плеяду педагогів, які відіграли значну роль і стали прикладам у житті вихованців.

Населення міста невпинно зростало і тому виникла нагальна потреба у будівництві нової школи. Батьківський комітет звернувся з клопотанням до Волинського обласного шкільного округу про сприяння у виділенні земельної ділянки для побудови нового освітянського закладу. Завдячуючи активній діяльності директора школи Айлази Соломона, будівництво закладу розпочалося з липня 1931 року.

У листопаді того року приміщення до навчання було вже готове. У 1931-1932 навчальному році 7-й випускний клас закінчили 48 учнів. А вже наступного року до першого класу зарахували 99 дітей. Щороку добудовувалися нові приміщення. Поряд будувалося житло для вчителів. В урочистому закладі навчалися не тільки ківерчани, але й діти з навколишніх сіл.

У роки навчальної окупації навчання не проводилися. Починаючи зі звільнення Ківерців від фашистських загарбників, з 1944 року, школа стала функціонувати як навчальний заклад. З 1946-го вона отримала назву Ківерцівська середня школа №1.

- Школа завжди виконувала просвітницьку роль у житті ківерцівської громади, незважаючи на

нелегку долю, – зазначила у виступі директор закладу Світлана Федорівна Ляшук. – Школа – осередок освіти та духовного зростання, естетичного виховання та педагогічних відкриттів. Тут вчили і учать працювати, любити людей праці, вчать жити за законами совісті: залишати за собою не пуста, а скрби людської доброти, щедрих.

Багатюща історія закладу. Є чим і ким гордитися. Серед випускників багато лікарів, вчителів, науковців, політичних діячів, спортсменів, кваліфікованих працівників різних галузей та просто хороших людей.

Учні школи і нині неодноразово захищають честь краю на обласних, районних конкурсах олімпіадах,

В першу чергу, це директор школи Григорій Петрович Шаповал – математик, вчитель з великої літери. Віталій Олександрович та Галина Миколаївна Халецькі захопили своїх вихованців у гуманітарні науки.

Про усіх вчителів можна розповісти багато, адже кожен заслуговує на особливу шану і повагу.

Ювілей зібрав багатьох випускників, яких поєднує школа. У 1945 році

приїхав із Запоріжжя Микола Антонович Онуфрійчук. У своїх спогадах він пригадав директора Віктора Михайловича Чебліна, який був хорошим спортсменом, істориком, музикантом, організував учнівський та учительський хоріві колективи; про своїх педагогів, які давали хороший рівень знань. З особливою теплою, Микола Антонович розповів про однокласників, що в Туркменістані і в далекій Австралії стали відомими людьми.

До вітань долучилися випускник 1968 року Валерій Миколайович Волянчук, випускник 1998 року Володимир Леонідович Романюк, випускниця 2011 року Наталя Вікторівна Сардачук. Андрій Іванович Яковлюк, випускник 1995 року, священник Свято-Миколаївського храму від імені своєї великої родини, які є випускниками школи, привітав шкільну громаду з 80-річчям ЗОШ №1, подарував педагогічному колективу ікону Божої Матері Семистрільної.

Лебединою піснею пролітають шкільні роки. Але це найкращі роки нашого дитинства і юності. І де би ми не були, завжди у пам'яті залишаються світлі спогади: рідна школа, батьківський поріг, розквітла калина, протоптана стежка в шкільному дворі.

Славу Ківерцівської середньої школи №1 творили і примножували її директори. Добрі слова сказані на адресу Соломона Айлози, Олександра Сергійовича Чернявського, Миколи Сергійовича Павленка, Смоляника, Григорія Петровича Шаповала, Д.Б. Андрущенко, Василя Марковича Ткаченка, Віктора Михайловича Чебліна, Іллі Яковича Гришя, Петра Петровича Мельничука, Лідії Іванівни Киселюк,

Школа рідна – ти світило в небі
Утьмі прозирь і мороці доріг.
Я все життя вертаюся до тебе,
Переступаючи із трепетом поріг.

Володимира Гнатовича Пастушка, Адама Миколайовича Брошка, Олександра Сергійовича Сахарука, Івана Івановича Стецьковича.

20 років очолювала колектив педагогів та учнів школи Лідія Іванівна Киселюк. «Тяжко було, – пригадує вона, – але школа №1 була завжди першою! 52-53% школярів поступали у вищі навчальні заклади. У 1963 році тут навчалось 1400 учнів, було 44 класи, 75 вчителів, 27 чоловік технічного персоналу. Традиції, започатковані попередниками, множилися, проводилися цікаві заходи,

значення..

Велике воно – вчительське серце. Частіше, ніж в інших, болить воно ночами, бо вміщується в ньому біль і радість усіх вихованців.

З щирими словами подяки за не- легку вчительську працю учні школи подарували ветеранам педагогічної ниви квіти.

Історію школи нині творять дирек- тор Світлана Федорівна Ляшук, 35 педагогів і працівників. Вони талановиті, енергійні, добрі і справедливі люди, які мають золоті руки і золоті серця.

шкільні вечори, свята, спортивні змагання. Кваліфіковані педагоги давали дітям не тільки високі знання, але й вчили патріотизму».

Лідія Іванівна зауважила, що бо- лісно сприймати зруйноване примі- щення частини школи, але місцевій владі треба підтримати пропозиції випускників і запланувати нове будівництво сучасного навчального закладу. Приєднався до її пропозиції

Привітати ювілярів прийшли голова районної державної адміністрації Леонтій Кричківський і голова районної ради Михайло Марчук. Вони запевнили присутніх, що влада не стоїть осторонь вирішення про- блеми першої школи і пообіцяли, що в недалекому майбутньому допо- можуть у будівництві закладу. Цінний подарунок вручила секретар міської ради Людмила Михайленко.

Відзнаки район- ного відділу освіти вручили колективу начальників районного відділу освіти Юрій Барчук, голова проф- спілкової організації Євгенія Бабійчук і методист райвідділу освіти Ірина Соро- чинська.

Вітали і колеги: директор експери- ментальної школи Світлана Свинової, директор ЗОШ №3 м. Ківерці Раїса Кубова і директор еколо- гонатуралістичного Центру Ганна Стець- кович.

Іменинний торт і «Многая літа» у виконанні колективу «Свічадо» і всіх учасників заходу він- шували завершення такого чудового свята. Директор Світлана Ляшук подякувала всім, хто відгукнувся на запрошення і розділив радість ювілею.

Ще довго будуть згадуватися чудові виступи учасників шкільної художньої самодіяльності, педагогів, випускників, аматорського народного жіночого ансамблю «Свічадо» під кер- рівництвом Валентини Стадницької.

Адміністрація школи дякує меце- натам, випускникам за фінансову підтримку: депутату Волинської обласної ради Леху І.Б., депутатам Ківерцівської міської ради Дмитру-

Адам Миколайович Брошко та Іван Іванович Стецькович. Вони, як ко- лишні очільники установи, розповіли про життя школи в роки перебудови і становлення Незалежності України.

Від імені ветеранів педагогічної ниви виступила вчитель початкових класів Галина Савелівна Дейна. Одержавши призначення після закін- чення інституту в Ківерцівський ра- йон, вона працювала вчителем 1-3 класів. Пригадала, що в той період біля школи було багато квітників, до- слідних ділянок. Вчителі віддавали дітям все тепло своєї душі, навчали любити рідний край, бути мудрими і виваженими.

Валентина Олександрівна На-

умчик нині працює і проживає у Києві. ЗОШ №1 – це для неї школа першого педагогічного досвіду. Тут промайнули кращі роки її молодос- ті. Вчительська праця виховала наполегливість і здатність долати труднощі. Цей досвід відіграв у житті Валентини Олександрівни велике

ку І.Й., Смірновій І.Б., Скуді М.А., підприємцям Смірнову Б.В., Гуту В.В., директору ДП «Ківерцівське ЛГ» Рибчинському О.П., голові об'єднання церков ЄХБ Волині Чайці В.Г.

Інна ТЕТЮРКО.
Фото Інни ЛЕВАСЮК.